

कलाद्विकरणाभिधः॥कलविकरणा॥कलाद्विकरणे॥कलविकरणा॥८०॥तार्तीयेततीयके॥सावरणे॥तत्त्वसख्यान्वर्थ
विंशतिमान्॥तानाह॥सिद्धयश्चिन्तेऽक्ताः॥८१॥

द्वितीयावरणोस्थिताः॥अनन्तःशुद्धमश्वशिवसकपादेकरुद्रकः॥ततस्त्रिमूर्तिश्रीकरोठोवा
मदेवोऽष्टमोमतः॥७७॥ज्येष्ठश्रेष्ठोरुद्रकालोकलाद्विकरणाभिधः॥बलोवलाद्वि
करणेवलप्रथम^{मथ}मनस्तथा॥८०॥सतान्स्पृज्यतार्तीयेतत्त्वसख्यान्सुरान्यजेत्॥सिद्ध
योष्टोमातरेष्टोभैरवाष्टकइत्यमूर्त्तः॥ततश्चतुर्धावरणेभवान्नागान्प्राणिरिन्॥भवःस
र्वस्तथेशानःपञ्चैरुद्रयेवच॥उयोभीमोमहोदेवोद्विवाष्टकःमुदाहर्त॥८२॥अन
न्तोवासुकीश्वाथातक्षकश्चकुलीलकः॥कंकोटकःसंखपालःकंवलाश्वातरावपि॥
इमेनागावेन्यष्टधुर्हयोर्जुनसंज्ञकः॥मलयोहमकूटश्चगन्धमादनइत्यपि॥गीर्घस्त
भवान्अष्टोसर्वनागपतिरुपगिरयोपिप्रत्येकमष्टो॥८२॥८३॥८४॥

कं पंचमेतच्चत्वारिंशत्सुरान्यजेत् ॥ ८५ ॥ वासवाद्यपयेतेऽशक्तयो ह्यायुधान्यापि ॥ वाहनानि गजा
 श्वेति चत्वारिंशत्सुरास्मृताः ॥ ८६ ॥ इन्द्राग्नियमयातुनिवारुणानिलवाधिपाः ॥ ईशान इति दिक्
 पालाः शची स्वाहा वरहजा ॥ खड्गिनी वारुणि चापि नायवीर्जकुबेरजा ॥ ईशानी शक्तयः प्रोक्ताः
 कुलीशं शक्तिदण्डको ॥ खड्गः पाशाङ्कुशं चैव गदाभूलं च हेतयोः ॥ ८७ ॥ सरवतोऽजमहिषो
 प्रेतमीनपृथन्तराः ॥ वृषभो वाहनानि स्युर्दिकपालानां कामादमी ॥ सरवतं पुराणं शिको वा
 मनः मुकुटोऽननः ॥ पुष्यदन्तः सर्वभोमः सुप्रतिकश्च दिगजाः ॥ पञ्चाङ्गान्येवमापूज्यं भूग
 हेदिक्षुर्दिकपतिं ॥ पुनरभ्यर्चयेद्दिमान् सवामावरणं स्मृतं ॥ आग्नेयां भूगृहस्थाथ विरु

यत्रिपूजासप्ताहनिःसप्तवारेण युता ॥ ८५ ॥ नागाष्टकमाह ॥ शिखाख्य इति ॥ अहयो नागाः ॥ ८६ ॥ तिस्रो वर्णनाह ॥
 क्षं प्रपूजयेत् ॥ ८३ ॥ विश्वरूपं यातुधान्यावायव्यांच पशोः पतिं ॥ उर्ध्वलिङ्गमथे शान्ध्यामथो भूस्पद
 नाद्विहिः ॥ दिक्षु नागाष्टकं पूज्यमेवं सप्ताहतिर्यजिः ॥ शिखाक्षस्तक्षको नन्तो वासुकिः शंखपालकः
 महापद्मकंवलश्च कर्कोटक इमे हयः श्वेतो नीलो कुङ्कुमाभः पीतो कृष्णवथोऽज्वलः ॥ वर्णान् शेष
 मुख्यास्तु तेषां जातिः फलान् ब्रुवे ॥ ८७ ॥ विप्रो वैश्यस्तथा विप्रः क्षत्रियो वैश्यश्च द्रुको ॥ भूदृश्वक्रमतोऽप्ये
 याः शिखायाः पूजने बुधैः ॥ ८८ ॥ दिग्बाराण दशसप्ताहिसरसंख्या नितु क्रमात् ॥ शतानि त्रिंशद्विंशच्च फराणो तेषां स
 मीरिताः ॥ सवमभ्यर्चन्महादेवं पञ्चाङ्गान्यासपूर्वकं ॥ दशाक्षरजपाशक्तो न स्त्रीदेस्वस्ति सार्धने ॥ मनोहारणि
 गेहानि सुन्दरी वामलोचना ॥ धनमिच्छा पूरणं तिलभ्यते शिवसेवनान् ॥ ध्यानागन्धर्वमंत्रोक्ता कुर्वीता वदशा
 श्वेत इति ॥ पीतो द्वौ वासुकि शंखपालौ ॥ कृष्णौ महापद्मकं वलौ ॥ ८९ ॥ जातिहर ॥ विप्र इति ॥ ९० ॥ दण्ड आह ॥ दिग्बाराणि ॥
 महापद्मपंचशतपराः ॥ केवलकर्कोटको त्रिंशत्फराणो ॥ ९१ ॥

अथ कुवेर मंत्रमाह ॥ यक्षेति ॥ यथा यक्षाय कुवेर यक्षेश्वरणा यधनधान्याधिपतये धनधान्यसमृद्धिं मे देहि दापय स्वाहेति १०४

क्षरः ॥ दशाक्षरं भजं प्रचो विद्यो रुद्र जायि भवेत्सदा ॥ १०२ ॥ अथ मंत्रं कुवेरस्य वक्ष्ये सर्वसमृद्धिदं ॥ यक्षा
यपदमुचार्य कुवेरयपदाच्चवे ॥ अवरणाय धनस्यान्ते धान्याधिपतये धनं ॥ धान्यशब्दात्समृद्धिं मे देहि दापय
ठहये ॥ वाराणस्याक्षरं मे जो विश्रावामुनिरीरितः ॥ १०४ ॥ छन्दस्तु हन्ती देवः शिव मंत्रं धनेश्वरः ॥ त्रिचतुः
पंचवस्वष्टमुनिवरैर्मनुद्वैः ॥ कृत्वा षडङ्गं धनदं चिन्तयेदलकागतं ॥ मनुजवाद्यविमानवरस्थितंगरु
डरत्ननिर्भो निधीनायकं ॥ शिवस्वस्वमुकूटादिभूषितं ॥ वरगो देदधनं भजतुरिडली ॥ १०७ ॥ लक्ष्मिमेकं जपेन्मै
त्रं दशं शं जुहुयात्तिलैः ॥ धर्मादिपीठे प्रजयेदंगलोकपदेतिभिः ॥ शिवालये भजेन्मंत्रं मयुतं धनद्वये ॥
वित्त्वमूलोपविष्टेनः जप्तो लक्षं धनं दुर्दिदः ॥ ओदोत्तारपुतालक्ष्मीततो माया पुनारमा ॥ ततः कामपुटास्यै
वेडे नो विनेश्वरे नरः ॥ षोडशाक्षरं मे जो यं सर्वदारिद्र्यनाशनं ॥ त्रिनेत्रं यतद्दीप्युगमोर्गं रुक्मं मनो-
षडंगमाह ॥ यक्षाय हृदयाय नम इत्यादि ॥ १०६ ॥ ध्यानमाह ॥ मनुजेति ॥ गरुडरत्नं गारुडमणिः ॥ वरगो देदक्षवामयो ॥ १०७ ॥ धर्मा
दिपीठाभावः ॥ १०८ ॥ जपस्थानमाह ॥ १०९ ॥ मंत्रं नरमाह ॥ आदाविति संपुटमेव ॥ मंत्रो यथा ॥ ॐ श्रीं ॐ ह्रीं श्रीं ह्रीं श्रीं ह्रीं श्रीं ह्रीं विनेश्वराय नमः ॥ ११० ॥

षडङ्गमाह ॥ ॐ श्रीं ॐ ह्रीं ॥ ह्रीं श्रीं ह्रीं शिर इत्यादि ॥ १११ ॥ अथ गंगामंत्रमाह ॥ प्रणम्य इति ॥ शिवानारायणीति पदद्वयं देवतं चतुर्थ्यंतं ॥ दशहरणं
जति ॥ पदद्वयमपि तद्वच्चतुर्थ्यंतं ॥ बह्निजाया स्वाहा ॥ यथा ॥

ध्यानार्चनादिकं सर्वं मस्य पूर्ववदाचरेत् ॥ १११ ॥ अथ शंभोः शिरस्थायो देवसिंधोर्मनुचवे ॥ प्रणम्यो
हृदयं देवतो शिवानारायणी वेदेत् ॥ तद्वदशहरणं गेवह्निजायानस्वाक्षरः ॥ मनुव्यासो मुनिश्छन्दो
मूर्तिर्गंगास्ये देवता ॥ त्रिवह्निवेदवाणाग्निनेत्रवरैः षडङ्गकं ॥ ११३ ॥ उत्फुल्लामलपुण्डरीकरुचिराक
क्षेत्रविध्यात्मिका ॥ कुम्भेष्टाभयतोयजानिदधति भागीरथि सधिकेः ॥ लक्ष्मं जपेद्दशोशनं जुहुयात्स
घृतैर्नैतिलैः ॥ जयादिशक्तिभिर्धुक्ते पीठे भागीरथी यजेत् ॥ यजेत केशरेखं गंदले रुद्रं हरिं विधिं ॥ सूर्यं हि
मालये मेनां भागीरथमपां यतिं ॥ दलागुतो मीनकूर्ममण्डूकं मकरानयि ॥ हंसांकाराऽवांचक्रवाका
त्यजेत् ॥ चतुरस्रचक्रमुख्यानायुधैः संपुतां यजेत् ॥ सर्वसंसाधितो मंत्रोऽभिष्टं यच्छ्रुतिर्मंत्रिणो ॥ ११७ ॥

यदवासहस्रं हुत्वा वोषोष्यतत्र विकल्मसः ॥ सर्वभोगसमायुक्ते जायते मानवो भुवि ॥ तारेण मो
 भगवति वाक् स हजगतां लिहि ॥ क्रियातन्त्रोपि नाके ॥ ३१ ॥ विडालाः सूक्ष्मसंमिताः ॥ गङ्गे माया च
 यद्वंद्वमेते हुतवहाङ्गना ॥ गिरिनेत्राक्षरी विद्यास्मृताया तत्र संगहत् ॥ १२० ॥ रामवेदाङ्गवृद्धाङ्गने
 चारैरङ्गमिरितं ॥ इयमादिमसमाराण्यकौकानखराक्षरी ॥ वारावेदाग्निरामाग्नि युग्मारैः स्यात् ३
 उङ्गकं ॥ तारे हि लिमिलिद्वंद्वं गङ्गे देवि नमो मनु ॥ तिथिवरैर्गङ्गमस्याग्निनेत्राक्ष्याक्षियुगाक्षिभिः ॥ १५२
 तारे मायारमाहर्दंतो भगवतीति च ॥ गङ्गास्मृत्यत्रिसप्तवायुस्तेन मोवर्मफल्मनुः ॥ चिनेत्रवे
 दयंचाक्षियुग्मारैरङ्गमोरितं ॥ १२३ ॥ तेषांचतुरणमंत्राणो मुपास्तिः पूर्ववन्मता ॥ वाङ्माया कमलाका
 मोवेदाद्याविषमिन्दुयुक् ॥ मरिा करिा भगीवत्साहृदये ध्रुवसे पुटः ॥ मंत्रः पंचदशारोस्यमुनि

व्यासोति केशरी ॥ १२६ ॥ छन्दः श्रीमरिा करिा तु देवतासु खपुत्रदा ॥ चन्द्रनेत्राक्षिनेत्रेषु वीह्वरैः ॥ १५३
 पुष्पेन्दोवरनिर्मितो करतले मालामसव्यपरे ॥ बीजाक्षूरफलं सिताम्बुजमयी मालां दधाना हति ॥ श्वेतक्षो
 महताशरीरिधुनि भाव्यक्षारिा वदुं जलिर्ध्यातव्या मरिा करिा कारविस्मृताये शकाब्जं मुखी ॥ १२८ ॥ लक्ष
 त्रयं जपेन्मंत्रं जुहुयात्तद्वशांशतः ॥ पुरा उरि कैस्त्रिमर्ध्वकैर्यजेत्तांगगयासमं ॥ अयं मनुजनेर्जप्ता मोक्षं लक्ष्मी
 प्रयच्छति ॥ सुखं समस्तं संतानं सौभाग्यं धनसंचयं ॥ प्रणवो विन्दुयुग्मात्तो मरायन्ते मरिा करिा के ॥ वा
 त्तिके हृदयं मंत्रो मनुवरैः स्य पूर्ववत् ॥ विधेयो वासना सर्वा मरिा कर्या उपास्यकैः ॥ कुदेशेऽपि मृतो या
 ति ब्रह्मे वा मलमव्ययं ॥ १३२ ॥ ॥ इति श्रीमन्महाभरविंशति मंत्रमहोदधौ शिवादिमंत्रानिरूपणं

नामधेय उशस्तरुः ॥ १६ ॥ ॥ अथेष्टदानमनुवक्ष्ये कार्त्तवीर्यस्य गोपितान् ॥ यः सुदर्शनचक्रस्यावता
 रः क्षितिमराडले ॥ १ ॥ बह्निता रयुतारौ डीलक्ष्मीरग्निन्दुशान्ति युक् ॥ विधाधरे ॥ बुशान्या योनि द्वाऽ
 र्वाशान्ति विन्दु युक् ॥ पाशोमाया कुशं पद्मावर्मास्त्रे कार्त्तवीर्यं पदं ॥ रेफो मममावायापनो नन्ति बह्निजो क
 र्णसंस्थितौ ॥ मेघः सदीर्घपवनो मनुहको हृदयकः ॥ उन्नविंशतिवरीण्यं तारादिर्नखवरीकः ॥ ४ ॥ दत्तो चे
 यो मुनिश्चास्य छन्दोऽनुष्टुबुदाहतं ॥ कार्त्तवीर्यानुनो देवो जीजंशक्तिर्ध्वजश्च हारः ॥ ५ ॥ शेषाद्यवीजयु ४
 मेन हृदयं विन्यसे दुधः ॥ शान्ति युक्तं चतुर्थेन कामाद्येन शिरोऽङ्कं ॥ इन्द्राय वामकर्णाद्यमाय पार्श्वे १५३
 शयुक्तया ॥ शिखां कुशपद्माभ्यां सनाभ्यां वर्मविन्यसेत् ॥ वर्मास्त्राभ्यामस्त्रमुक्तं शेषारौ व्यापकं
 पुनः ॥ हृदये जठरे नाभौ जठरे गुह्यदेशतः ॥ दक्षपादे वामपादे शक्तिजानुनिजं घयोः ॥ विन्यसेद्वा

जदशकं प्रणवद्वयमध्यगं ॥ ६ ॥ ताराद्यानवशिष्टाणां नमस्तके चललाटके ॥ भ्रुवोः श्रुत्योस्तथाक्षो
 श्वन्तसि वक्त्रे गलेऽप्योः ॥ सर्वमन्त्रेण सर्वाङ्गे कृत्वा व्यापकमादतः ॥ सर्वेष्टसिद्धये ध्यायेत् कार्त्तवीर्यं ज
 नेश्वरे ॥ ११ ॥ ३ घातसूर्यसहस्रकान्तिरखिलक्षोणी धिर्वैवन्दितो ॥ हस्तानां शतपंचके चतुर्दशानि धूला
 वाता ॥ करोष्ठहाटकमालया परिहृतश्च कावतारो हरेः ॥ पायास्यन्दनगोरुणा भवसन्नः श्रीकार्त्तवीर्यो नृ
 पः ॥ १२ ॥ लक्ष्मेकं जपेन्मंत्रं दशांशं जुहुयात्तिलैः ॥ सतरङ्गलैः पायसेन विधुषीठेयजेत्तुतं ॥ वक्ष्य
 माने दशदले हतभूपुरसंयुते ॥ संपूज्य वैश्ववी शक्तिस्तत्रावाह्यार्चयेत्तपः ॥ मध्ये नीशात्सुरम
 रुकोरो सुहृदयादिकान् ॥ चतुरङ्गं च संपूज्य सर्वतोऽस्य ततो यजेत् ॥ खड्गचर्मभरणेष्वेवाचन्द्रभा

अंगमूर्तयः ॥१६॥ षड्दोषोऽष्टद्वयद्वयानिततोदिक्षुर्वोदिक्षुर्वा ॥ चौरमदविभञ्जनंमारिमदविभञ्जनं ॥ औरि
 मदविभञ्जनंदैत्यमदविभञ्जनं ॥ दुष्टनाशनं दुखनाशं दुरितामयनाशकं ॥१७॥ दिक्ष्वष्टशक्तयः पू
 ज्याः प्राच्यादिष्वसितप्रभाः ॥ क्षेमं करिष्यं करि श्री करि च यशस्करि ॥ आयुस्करि तथा प्राजा करि ५
 विद्या करि पुनः ॥ धनं कर्षयमीपश्चालोके अस्त्रसंयुताः ॥ सर्वसंसाधितो मेवो प्रयोगार्हः पूजा
 यते ॥२०॥ कार्त्तवीर्याञ्जनस्याथ पूजार्थं येन मुच्यते ॥ दिक्पर्वविलिखेत्स्ववीजमदन्तु १५४
 त्यादिवा करि कंबर्मान्तः प्रणवादिवीजदलकं शेषार्णपत्रान्तरं ॥ ऊष्माद्यस्वरकेशरं परिध
 तं शेषैः स्वकोरो ह्यसद्गुणार्णक्षितिमन्दिरावतमिदं यन्धराभीशितुः ॥२१॥ शुद्धभूमावष्ट

गन्धैलिरिताये च मादरात् ॥ तत्र कुम्भं प्रतिष्ठाप्य तत्रावाह्यार्चयेत्तत्पे ॥२२॥ यद्वा कुम्भं ज
 पे नमोऽसहस्रं विजितेन्द्रियः ॥ अभिषिञ्चेत्तदमोभिः प्रियं सर्वं सिद्धये ॥ पुत्रान्यशोरोगनाशः
 मायुः स्वजनरञ्जनं ॥२३॥ वाक्किं द्विं सुदृशः कुम्भाभिषिक्तो लभते नरः ॥ शत्रुपदं वमापन्ते ग्रामे
 वापुटभेदने ॥२४॥ संस्थापयेद्विदं यत्र मारिभीतिनिवृत्तये ॥ सर्वपापिहलसुनकार्पास्ये मायते
 रिपुः ॥२५॥ धनैरेऽस्तभ्यते निम्वैर्द्वयन्ते वश्यतेऽन्वजे ॥ उच्चायते विभीतस्य समिद्धिः स्वादिरस्य
 च ॥२६॥ कदुते लमहिष्याज्यैर्होमद्वयाञ्जनं स्मृतं ॥ यवैर्दुतैः श्रियः प्राप्तिस्तिलैरज्यैरक्षयः ॥ ति
 लतराहूलसिद्धार्थलाजैर्वश्यते नृपो भवेत् ॥ अथ मागार्कद्वाराणो होमो लक्ष्मिपदो नृणो ॥ स्त्री
 वश्यं कृत्वा प्रियं गूणं पूरणं भूतिशान्तिदः ॥२७॥ अश्वत्थो दुम्बरश्च वटविल्वसमुद्रवाः ॥ लामि

भोजभते दुत्वा पुत्राणामुदुतं सुखे ॥ ३० ॥ निर्मोक्ते हेमसिद्धार्थं लवणैश्चो रनाशनं ॥ रोचनागोमयेः स्त
 भोभू प्राप्तिः शालिभिर्हुतैः ॥ होमसंख्या तु सर्वत्र सहस्रदयुतावधिः ॥ प्रकल्पणा यामेवैः कार्येणो
 रवलाघवात् ॥ कार्त्तवीर्यस्य संज्ञाणां मुच्यन्ते सिद्धिदाभिदाः ॥ कार्त्तवीर्यार्जुनं डे हृदन्तं सर्वत्र
 योजयेत् ॥ स्वकामाभ्यां नवमो वर्मास्त्राभ्यां तथान्तिमः ॥ स्वकामाभ्यां तृतीयो सौस्वभुभ्यां तु
 चतुर्थकः ॥ स्वपाशाभ्यां पंचमो सौषष्ठः स्वेतचमायया ॥ स्वाकुशाभ्यां सप्तमस्यास्वरमाभ्याः
 मथाष्टमः ॥ स्ववाग्भवाभ्यां नवमो वर्मास्त्राभ्यां तथान्तिमः ॥ सध्यामाद्यः विराट्छन्दोऽन्ये
 भुतष्टुबुदाहृतं ॥ दशमं चाश्मे प्रोक्ता यदास्युः प्रणावादिक्ताः ॥ तदादिमः शिवारणः स्यादत्येतु

६

१५५

द्वादशाक्षराः ॥ तष्टुष्टन्दस्तदाधे स्यादत्येभ्यु जगतीमताः ॥ ३१ ॥ एवं विंशति संज्ञाणां यजनं पूर्ववत्
 तं ॥ दीपाक्षमूलवीजेन कुर्यादेषां षडङ्गकं ॥ ३२ ॥ तारे हृत्कार्त्तवीर्यार्जुनाय वर्मास्त्राष्टद्वयं ॥ चतु
 र्दशारोमं त्रयोमस्येत्या पूर्ववत् स्मृता ॥ त्रिवेदसप्तयुग्माक्षिवर्योः पंचाङ्गकं पंचकं ॥ ४१ ॥ तारे हृद्गवा
 न्देः तो कार्त्तवीर्यार्जुनस्तथा ॥ वर्मास्त्राग्निप्रियामं चः प्रोक्तो द्वादशवर्णवान् ॥ त्रिवेदसप्तयुग्माक्षि
 वर्योः पंचाङ्गकं मनोः ॥ ४३ ॥ तमो भगवते श्रीयुक् कार्त्तवीर्यार्जुनाय च ॥ सर्वदुष्टांतकायेति तमो वल
 पराक्रमः ॥ परिपालितसप्तान्ते क्षियाय सर्वरापदं ॥ जन्यचूडामरणे ते ये महाशक्तिमते ततः ॥ सहस्रवा
 हवेषान्ते वर्मास्त्रान्तो महामनुः ॥ त्रिषष्टिवर्णवान् प्रोक्ता स्मरणात् सर्वविघ्नहृत् ॥ ४६ ॥ राजन्यचक्र
 वर्त्तचिवीरुभूरतृतीयकः ॥ माहिष्मतिपतिः पश्चाच्चतुर्थः समुदीरितः ॥ रेवौ बुपरितृप्तश्चकारः

गेहप्रबोधितः॥दशास्यश्चेतिषड्विंशत्यात्पदेर्देः नैः षडङ्कः॥४८॥ध्यानं॥सव्यमानंयुवतिभिः कीडनं
 नर्मदाजले॥हस्तैर्जलोपेरुन्धन्तं ध्यायेम तन्नृपोत्तमं॥सर्वध्यात्वायुतं मे चंजयेदन्यतु पूर्ववत्॥४९॥
 उक्तावाहुसहस्रान्तेवान्यदन्तस्थसंततः॥स्मरणादेववरणान्तेहतेनष्टं वशं पठेत्॥लभ्यते मंत्रवर्षा
 र्गद्वित्रिंशद्वर्षासंयुतः॥पौदैः सर्वे रापंचाङ्गं ध्यानपूजादिपूर्ववत्॥५१॥कार्तवीर्यायशब्दान्तेविष्म
 हेपदमुच्चेत्॥महावीर्यायवरणान्तेधीमहीतिपदं वदेत्॥तन्नोर्जुनः प्रवरणान्तेचोदयात्पदमीरेयत्
 गायत्र्यैषांर्जुनस्याक्तावायोगादौजपंतुना॥५३॥अनुष्टुभंमनुरंजो जपतांचोरसं वयाः॥पलायन्ते १५६
 गृहादूरं तर्पणादुवतादपि॥५४॥अथोदीपविधिवक्ष्ये कार्तवीर्यप्रियं करं॥वैशाखेश्रावणमार्गकार्तिको
 श्विनपौषतः॥माघफागुणयोगासौर्दीपारंभं समाचरेत्॥५५॥तिथोरिक्ताविहीनायावारे शान्तिकुजे

विता॥हस्तोत्तराश्विरेदेषु पुष्यवैश्वववायुभे॥द्विदेवतेचरोहिण्यादीपारंभो हि नार्थिनां॥५७॥चरमेचव्यति
 पातेधत्तेष्टुदौ सुकर्मणि॥प्रीतौ हर्षे च सोभाप्येशोभनायुष्मतोरपि॥५८॥करेण वृष्टिरहिते ग्रह
 रोर्दुर्दयादिषु॥योगेशुरात्रिपूर्वाद्देदीपारंभप्रसज्यते॥कार्तिकेशु क्लृप्तं च म्यानि शीथैर्वैवशाभ
 ते॥यदितत्रवेर्वारेः श्रावणं भंतु दुर्ध्वं॥अन्यावश्यककार्येषु मासादीनां न शोधनं॥६०॥
 आग्नेय्युपोष्याति यतो ब्रह्मचारी शयीतको॥प्रातःस्नात्वाभुक्षुभूमौ लिप्ता योगो मयोदके॥प्राणनाय
 म्यसंकल्पन्यासान्पूर्वोदितांश्चरेत्॥६२॥अक्षरं रचयेद्भूमौ रक्तचंदनतराहले॥अन्तःस्मरं समा लिख्य
 अक्षरं सुसमालिखेत्॥मंत्रराजस्य षड्वर्णां कामबीजविवर्जितान्॥शृण्वं पद्मां वर्मवास्त्रं पूर्वाद्यां शासुसे
 लिखेत्॥नवोरीं वेष्टयेत्तत्र त्रिकोणतः॥द्विहिः पुनः॥एवं विलिखितं यंत्रं निदध्यापि दीपभाजनं॥६५॥

स्वर्णं जे रजतोत्थं वाताम्रजंतदभावतः ॥ काश्यपात्रं मृत्तमयं च कनिष्ठलोहितं स्मृतं ॥ शान्ते ये मु
 कुचूर्णे ॥ अथ सन्धौ गोधूमचूर्णं जं ॥ बुध्मकुटुं समानं तु पात्रं कुर्यात्प्रयत्नतः ॥ अर्कदिग्बसुषट्
 पंचचतुराशाकुलैर्मितं ॥ ६८ ॥ आज्यपलसहस्रे तु पात्रं शतपलैः कृतं ॥ आज्यं घृतपले पात्रं प
 लपंचशता कृतं ॥ पंचसप्ततिसंख्ये तु पात्रं षष्टिपले मितं ॥ त्रिसहस्रे घृतपले शतार्कपलभाज
 नं ॥ द्विसहस्रे शरशिवं शतोर्द्वित्रिशतामितं ॥ शोतं क्षिशारसं ख्योते खमन्यत्र कल्पयेत् ॥ ७१ ॥ १५१
 नित्यदीपे वह्निपले पात्रमाज्यं स्मृतं पले ॥ एवं पात्रं प्रतिष्ठाप्य वर्त्नीं सूत्रोत्थितां क्षिपेत् ॥ एकांति
 स्त्रोथवापंचसप्तधा विषय आर्मापे ॥ तिथिमान्नां घासहस्रं तंतुसंख्याविनिर्मिता ॥ ७३ ॥ गोघृतं

प्रक्षिपेत्तत्र शुद्धवस्त्रविशोधितं ॥ सहस्रपलसंख्यादिदशोतं कार्यं गौरवात् ॥ सुवर्णादि कृतारम्भो श
 लाकां षोडशाकुलं ॥ तदुर्ध्वं वातदुर्ध्वं वा सूक्ष्माग्रां स्थूलमूलिकां ॥ विमुंचेदक्षिणे भागे पात्रमध्ये कृता
 ग्रकां ॥ पात्रादक्षिणादिभागे जे शोमुक्ताकुलचतुष्टयं ॥ अधोयां दक्षिणाधारो निखने द्धुरिको
 भुभा ॥ ७६ ॥ दीपं प्रज्वालयेत्तत्र गणेशस्मृति पूर्वकं ॥ दीपात्पूर्वत्रदिग्भागे स्पर्धतो भद्रमण्डले ॥ त
 रालाष्टदले वापि विधिवत्स्थापयेद्दुतं ॥ तत्रावाह्यत्वाधीशं पूजयेत्पूर्ववा सुधीः ॥ जलाक्षतान्समादाय
 दीपं संकल्पयेत्ततः ॥ दीपसंकल्पो मंत्रोत्थकथ्यते दीपुभूमिर्थाः ॥ ७६ ॥ घ्राणवपाशमाये च शिखाकांती क्ष
 रणिच ॥ वीर्याकुनायमाहिष्मंतीनाथाय सहस्रच ॥ बाह्वे इति वर्णांते सहस्रं पदमुच्चरेत् ॥ कतुदीक्षित

तस्तायदत्तात्रेयप्रियायच॥आत्रेयायानुसुयान्तेगर्भरत्नायतत्परं॥नभोग्नीवामकर्णोदुस्थितोपाशइ
 मंततः॥दीपेगृहाराअमुकंरक्षरक्षपदपुनः॥दुष्टानाशययुग्मास्यातथाप्यातयद्यातय॥शत्रुञ्ज
 हिद्वयमायातारस्ववोजमात्मभूः॥वह्निप्रियाअनेनाथदीपवर्गेरापश्चिमा॥भिमुरेनामुकंरक्ष
 अमुकान्तेवरप्रदा॥नायाकाशद्वयवामनेत्रचंद्रयुतंशिवा॥वेदादिकामचामुराप्रस्वाहातुपूस
 विंदुको॥प्ररावाग्निप्रियामंत्रेनेत्रवामराधिराक्षरः॥८३॥दत्तात्रेयोमुनिर्मालामंत्रस्पपरिकीर्तितः
 कृत्तेमितंकार्तवीर्याजुनोदेवःशुभावहः॥चामुराप्रयासऽज्ञानिचरेत्तद्धीर्घयुक्तया॥ध्यात्वोदेवं
 ततोमंत्रं पठित्वा तैक्षिपेज्जलं॥८४॥ततो नवाक्षरं मंत्रं सहस्रं तत्पुरे जपेत्॥तारो नन्तो विदुयुक्तो

६

१५८

मायास्ववामनेत्रयुक्॥कूर्माग्नीशान्तिचन्द्राद्यौवह्निनार्यकुशध्रुवैः॥अग्निःपूर्वःस्मृतो नुष्टुपून्दो
 न्यत्पूर्ववत्पुनः॥सहस्रं मंत्रं राजे चर्जयित्वा कवचं पठेत्॥सर्वे दीपप्रदानस्य कर्ता प्रेत्य खिलं फलं॥
 दीपप्रवोधनकाले तु वर्जयेदशुभांगिरं॥विप्रस्य दर्शनं तत्र शुभं परिकीर्तितं॥श्रूयतां मधमं प्रो
 क्तं स्तेनस्य वर्धनं॥आरेवोत्वे दर्शनं दुष्टं गवाश्च स्पृश्यावहं॥दीपज्वाला समासिद्धे वक्रानाः
 शविधायिनी॥सशब्दाभयदाकर्तुं रुग्णं ज्वालासुखदामता॥कृष्णाशत्रुभयोत्पत्तौ वमन्ती पशुनाशि
 नी॥कृते दीपे यदा पात्रं भग्नं दृश्यते देवतः॥पश्चादवाक्कदा गच्छेद्यजनो मायमालयः॥वर्त्यन्तरं यदा कु
 र्यात्कार्यं सिद्धिर्दिल्लवतः॥ततश्च नो भवेत्कर्ता तस्मिन् दीपात्तरे कृते॥अशुचि स्पर्शने चाधिर्दापना

शेतुचौरभिः॥ श्वमार्जाराखुसंस्पृशी भवेद्भूषितो भयं॥ पात्रारं भवेत्सुपलैः कृतो दीपो रिवलेष्टः॥ ६८ ॥
 तस्माद्दीपो रक्षणीयः प्रयत्नेनात्तरायतः॥ आसमाप्तेः प्रकूर्वात ब्रह्मचर्यं च भूषं॥ स्त्रीभूषणं पतितानां च संभाष
 मापि वर्जयेत्॥ जपेत्सहस्रं प्रत्येकं मंत्रं राजनवाक्षरं॥ स्तोत्रपाठं प्रतिदिनं निशीथिन्यो विशेषतः॥ १०१ ॥ सकृपा
 देन दीपाग्रे स्थित्वा यो मंत्रनायकः॥ सहस्रं प्रजपेद्वाग्रे सोमिष्टं क्षिप्रमाप्नुयात्॥ समाप्य शोभने घस्त्रे संभो
 ज्य द्विजनायकान्॥ कुम्भोदकेन कर्तारमभिषिञ्चेन्मनुस्मरन्॥ कर्त्ता तु दक्षिणा दद्यात्सुक्कलो तोयहेतवे॥
 गुरोर्तुष्टे ददातीष्टं कार्त्तवीर्यसातो नृपः॥ गुर्वज्ञाया स्वये कुर्याद्वादिवाकारये कुरु॥ १०४ ॥ वृत्त्यारत्नादिदा
 नेन दीपदानं धरापतेः॥ गुर्वज्ञा मन्तरा कुर्याद्यो दीपं स्वैष्ट्यसिद्धये॥ प्रत्युत्तानुभवत्येव हानिमेव पदे पदे॥

१०

१५८

दीपदानविधिं ब्रूयात्कृष्णादिषु नो गुरुः॥ १०६ ॥ उत्तमंगो घृतं प्रोक्तं मध्यमं महिषी भवं॥ तिलं तैलं तु तादृक्या
 त्कनीयौ जादिजं घृतं॥ आस्य रोगे सुगन्धेन दद्यात्तैलेन दीपकं॥ सिद्धार्थं संभवेनाथद्विषतां नाशसिद्धये
 सहस्रेण पलैर्दीपे विहिते चेन्न दृश्यते॥ कार्यसिद्धिस्तदा कुर्याद्विवारदीपजं विधिं॥ तदा सुदुर्लभं कार्यं
 सिद्ध्यत्येव न संशयः॥ यथा कथं चिद्यः कुर्याद्दीपदानं स्ववेश्मनि॥ विद्वाः सर्वे रिभिः स्वाकं तस्य नश्यन्ति
 दूरतः॥ सर्वदा जयमाप्नोति पुत्रान्मोक्षान् च नश्यतः॥ ११० ॥ यथा कथं चिद्योगे ह्येति त्वदिपं समाचरेत्॥ कार्त्त
 वीर्या जुन प्रीत्ये सोमिष्टं लभते नरः॥ दीपघोषः कार्त्तवीर्या मार्त्तरेण नतिवद्वभः॥ स्तुतिप्रियो महाबिष्णु
 र्गणेशस्तर्पणप्रियः॥ दुर्गार्चणप्रिया नूनं मभिषेकप्रियः शिवः॥ तस्मात्तेषां प्रतोमाय विदधीत तदा दृ

तः॥११३॥ ॥इतिश्रीमन्महीधरकृतेमंत्रमहोदधौकातवीर्यमंत्रनिरूपणं नाम सप्तदशस्तरङ्गः॥१॥

॥ ॥कालरात्रिमथोवक्ष्येसपत्नगरासूदिनीं॥तारवाक्शक्तिकंदर्परमाकोटेश्वरीतिच॥सर्वज्जन
मनोवर्णाहोरसर्वमुखंततः॥स्तंभन्यन्तेसर्वराजवशंकरिपदंततः॥सर्वदुष्टनिर्दलिनिसर्वस्त्रोपु
ह्वारार्णकः॥कर्षिणीचतिततोवन्दिभृत्स्वलास्त्राटयद्वयं॥सर्वशत्रून्भञ्जयद्विद्वष्टुनिर्दलयद्व
यं॥सर्वास्तंभययुग्मंस्यान्मोहनास्त्रेणतत्परं॥द्वेषिणःपदमुच्चार्यततः॥सर्ववशंकुरु
द्वंद्वंस्वाहोदहिद्वयंयुनः॥सर्वचकालरात्रीतिकामिनोतिगणेश्वरि॥नमोन्नेयंमहाविद्यागुणारा
मधराक्षस॥६॥पंचाङ्गुलिषुताराद्यंविन्यसेद्धीजपंचकं॥हृदयंवेदनेत्रोर्योःशिरोवाराणाक्षिवर्णकैः॥

प्रोक्ताशिरोषेकविंशत्यावर्माष्टादशभिःस्मृतं॥अष्टविंशत्यानेत्रमस्त्रंनन्दचन्द्राक्षरैर्मतं॥विधायैव
सङ्क्रान्तिध्यायेद्विभ्रविमोहिनीं॥उद्यन्मार्तण्डकन्तिंविगलितकवरींरुद्धमवस्थातताङ्गिंदण्डलिं
गंकराजैर्वरमथभुवनंसंदर्धानांत्रिनेत्रां॥नानाकल्पोद्यभानांस्मितमुखकमलांसेवितां देव
संघैः॥मायाराशींमनोभूशरविकलतनूमाश्रयेकालरात्रिं॥अयुतंप्रजपेत्सर्वदशोशंजुहुया
त्तिलैः॥पयोरुहेःवापिप्रेन्दुस्संतर्पयेत्पुण्यात्॥११॥प्रजपेत्कालिकापीठतदर्थंयेत्रमुच्यते॥
निंदुत्रिकोराग्येक्षेणहताष्टदलकंदर्पते॥कलापत्रंयुनहन्तेत्रिरेखंभारिणीगृहे॥चतुर्द्वारयुतंरुक्ता
विन्दोदेवीमथार्चयेत्॥१३॥तद्यंत्रंविलिखेद्भूर्जेक्षीरदोःफलकेपिच॥शान्तयेत्त्वष्टगंधेनलेखन्याच

मयकोत्थया ॥ १४ ॥ कचूरगुरुकपूररेचनारक्तचंदनं ॥ कुंकुमचंदनं चापि कस्तूरीत्यगन्धकं ॥ सिन्दूरहिं
 गुलाभ्यांचवश्यायविलिखेत्पुनः ॥ सरलोद्भवलेखन्यास्तंभनेकोकिलछंदैः ॥ हरितालहरिद्राभ्यामार
 रोवायसछंदैः ॥ धतूरभानुनिर्गुराखराश्वमाहिषास्तजा ॥ १७ ॥ एवं विलिख्यतर्घत्रेकुर्मादावरणच १२
 नं ॥ त्रिकोरोदेवतास्तिस्त्रोवामावर्त्तनपूजयेत् ॥ समेहिनीमोहिनीचाटतीयातुविमोहिनी ॥ अट्सु
 कोरोमुवद्र्यादिषड्ज्ञानिततोयजेत् ॥ हनेश्वराः समभ्यर्च्यमातरौष्टोवसुछंदैः ॥ कादिकान्ताहलोष्ट १६१
 तेउर्वश्याघाः कलादले ॥ उर्वशीमेतकारंभाघताचोमञ्जुघोषया ॥ सहज्यासुकेशीस्यादष्टमीति
 लोत्तमा ॥ गंधर्वास्त्रिदुकंन्याचकिंनरीनागकंन्यका ॥ विशाधिरीकिंपुरुषीयाक्षिणीचपिशाचिका ॥

पुनर्हतेयजेन्मंत्रिदेवतादशकं यथा ॥ मंत्रादिमोपंचवीजोस्वस्वदेवतायायुता ॥ पंचवाराणस्चवीजा
 घानियुक्तादशदेवता ॥ भूगृहान्तः समभ्यर्च्य अणिमाद्यष्टसिद्धयः ॥ भूगृहस्यत्रिरेवासुसंपूज्या नव
 देवता ॥ इच्छाशक्तिः क्रियाशक्तिर्ज्ञानशक्तिरिति त्रयं ॥ आद्यरेखागतं पूज्यं द्वितीयायां शिवां त्रिकाः ॥
 तृतीयायां तुरेखायां सत्त्वमुख्यं गुणत्रयं ॥ २६ ॥ पूर्वादिषु चतुर्दशगणेशंक्षेत्रपालं ॥ वडुकंयोगिनीं
 चापि यजेद्विंशदिकानपि ॥ एवं वात्यार्चनं कृत्वा देवीपार्श्वगणाः ताः पुनः ॥ देव्याद्वादशसंपूज्याः प्रति
 दिक्त्रितयेत्रये ॥ कामाद्याकालरात्रिश्चतृतीयावटवासिनी ॥ गरेश्वरीचकामारव्या व्यापिका
 लकवासिनी ॥ मायाज्ञौरोचमदनप्रियास्यादशमीरति ॥ लक्ष्मीः कोटेश्वरीचेति देव्याद्वादशकीर्ति

ताः॥३१॥नेवेद्यान्तार्चनं कृत्वा दद्यान्मद्यादिनां वलिं॥सर्वं संपूजितास्वेष्टं कालरात्रिः प्रयच्छति॥श
 निवारे तु संध्यायां गच्छेद्रम्ये सरोवरं॥हरिद्राक्षतपुष्पेस्तन्मंत्रेणानेन पूजयेत्॥तारेन मोक्षलोका
 येद्वितयं सर्वतः परं॥जने वशकुरुद्वन्द्वं दुमन्तो मत्तुरीरितः॥ग्रहमागत्य गोत्रायां स्वर्णादेवीं स्मरेन्नि १३
 शि॥प्रातः स्तोत्रेण गत्वाथ जलोकाद्वितयं ततः॥गृहीत्वा तत्पुष्पाथ दद्यायाद्योचूर्णयेत्पुनः॥जलो
 काचूर्णयुक्तेन कृत्वा कार्पाससूत्रतः॥वर्तिविधाय मुञ्चेत्तभाजने निर्मिते मृदा॥कुलालचक्रेऽथितया १६२
 तत्र तैलं पुनर्क्षिपेत्॥तैलयेत्रात्समानोत्तममते निर्मले शुचिः॥वारस्त्रीसदनाद्यह्निमातीयज्वालयेत्त
 त्तु॥दारुभिः कोकिलारव्यस्य प्रकुर्म्यन्तत्र दीपकं॥वह्निपुरद्वयक्षेत्रीपुरयेत्रे निधाय तं॥निशारसेन

चिते मध्यजालसमन्विते॥कालरात्रौ ततो दीपे समावाह्य प्रपूजयेत्॥युक्तामावरणैः पश्चाच्चर्चनं स्वर्णपर्यन्तं से
 त्॥दीपोपपात्रपतितं मादद्यात्कञ्जलं सुधीः॥पश्चिमाभिमुखो मंत्रोक्तञ्जलं तन्मुञ्चेत्॥वक्ष्यमानेन मन्त्रेण
 शतत्रितयसंयुते॥४२॥तारे वा द्वादशो मायारमा भू मिर्वलुं हसौत्तमः कामेश्वरि पदं सर्वान्मोहय मोहय॥कूर्ध्वं
 तैस्तु नववर्णैश्च कृत्वा वरसमन्विते॥सर्वानाकर्षयद्वन्द्वं शिघ्रं वशकुरुद्वयं॥वर्मवागिरिजा कामश्री बीजांस्तोम
 हामनु॥वसुन्तायकवर्णाय मंजनस्याभि मंत्रेण॥४५॥दीपादात्मनि संयोज्य देवतामञ्जनं पुनः॥भोमवारे
 समभ्यर्च्य नवमीतेन मर्दयेत्॥मूले तावोत्तरशतं पुनर्होमं समाचरेत्॥मधूककुसुमैः साष्टं शतं बहो
 सु संस्कृते॥कुमारी वदुकं नारी योजयेन्मधुरान्वितं॥तन्नाञ्जलेन रचितं तिलकोर्मि त्रिसप्तमः॥द
 र्शना देववशयेन रत्नारि नरेश्वरान्॥दुर्ध्वं नादौ प्रदत्तं तत्तराणां वशकारकं॥तेनैष्टेन नरोत्तमं दास
 स्यु

स्पर्शयितुर्भवेत् ॥ वशीकर्णमाख्यातं स्तंभनं प्रोच्यते ॥ धत्ता ॥ ५० ॥ हरिद्रास्त्रीते वस्त्रलिखेद्यंत्रमिदं शुभं
 निशागोरोचनाकुण्डं जनेर्गोमुचमर्दितैः ॥ लिखेदष्टदलं पद्मं रिपूणां माय्यकर्णिकं ॥ दलेषु लिखिते तारं द्व
 यं भूवीजं युग्मकं ॥ चटद्वयं ततो यंत्रं पीतसूत्रेण वेष्टितं ॥ केकिलाक्षस्ततो स्पष्टकरं कैंपरि कीलितं ॥ भा १४
 तु धक्षदलेः सम्यगेवेष्टितं निक्षिपेत् पुनः ॥ वल्मीकरन्ध्रे मेषस्य सूत्रेण परिपूरयेत् ॥ अश्मानं रन्ध्रवदनेति
 धायाश्मस्थितः सुधीः ॥ सहस्रं पत्रं पेन्मंत्रं चिंशाचरीदिशामुखः ॥ निशयानिर्मितैर्लक्ष्यैः समंत्रः प्रोच्यते १६३
 धुत्ता ॥ प्रणवो गगनक्षोरेयो चंद्रदीर्घत्रयां न्विते ॥ कामाक्षिमायावर्णान्ते रूषिणीति पदेततः ॥ सर्वांते च
 मनोहारिण्यन्ते स्तंभय युग्मकं ॥ रोधयद्वितयं पश्चान्मोहयद्वितयं पुनः ॥ दीर्घत्रयाद्यं कामास्थवीजं कामा

स्तिमो भगी ॥ काहेभ्रूरीततो वर्मयंत्रं पंचाशदक्षरं ॥ प्रोक्तो मंत्रो व्रजयेत्स्मिन् च त्रूणां स्तंभनं भवेत् ॥ ५१ ॥
 रवो हरिद्रा मानीयद्यष्टादुग्धेन पोषितः ॥ तद्वसेत्तलिखेद्दूर्जं हतमन्तः स्वरान्वितं ॥ ६० ॥ तद्वत्तं वेष्टयेत्का
 मवीजैर्दशभिरादरात् ॥ पुनर्हत्तं प्रकल्प्यथ वेष्टयेदर्कमन्मथैः ॥ ६१ ॥ विचरय्य पुनर्हत्तं वेष्टयेत्त्रयोऽश
 स्मिरेः ॥ तस्योपरिष्ठात् षड्दशं कोणं सुमदत्तां न्विते ॥ वाग्बीजमध्वेत सर्वयंत्रं मोहनकारकं ॥ उपविश्य
 धतद्यत्रे दशवर्णमनुजयेत् ॥ ६२ ॥ नः कामः कामवीजं काल्ये कामेन संपुटः ॥ ताराद्यो दशवर्णं यमनुः
 लोकविमोहनः ॥ पंचाहं प्रजयेत्तित्ये सहस्रं कुटुमानसः ॥ तद्वशांशं प्रजुहुयात्तिलैराज्यपरिपुते ॥
 मोहोत्थभश्मना कुर्वेत्तिलकं नरसत्तमः ॥ मोहयेदखिले विश्वं तद्यंत्रस्यापि धारणात् ॥ ६६ ॥ उत्तमो
 हनमाकर्षे वक्ष्ये लक्ष्म्यादिना ॥ भूते वा भूमिजन्मा कपुते प्रातरजलान्तरे ॥ नाभिद्वये स्थितो मू

लंसहस्रसशतं जपेत् ॥ ततो गृहं समागत्य तैलाभ्यक्तं करं ॥ पीठदा वज्रनेः का वास्या कारंवा नराकृतिं ॥ दृष्ट्वा
 लज्जावती पत्रेः प्रोक्ष्यैतन्मूलजे रसेः ॥ तदग्रे प्रजपेच्चत्वारिंशदक्षरं कमनुं ॥ ६९ ॥ तारोत्तमः कालिकायै सर्वाक
 र्थि पदंततः ॥ रतिवायुभौतिकस्थौ वमुकीति वर्णतः ॥ आकर्षयद्दृश्यं शीघ्रमा नयद्विदितयंततः ॥ पाशोमाया
 कुशं भद्रकाल्यै हृदयमन्ततः ॥ चत्वारिंशत्त्रिपि मंत्रैः प्रोक्त आकर्षणक्षमः ॥ ७१ ॥ शतं यद्यधिकं जप्त्वा लो
 हितैः करधारेजे ॥ पंचाशत्प्रमिते मंत्रैः पूजयेत्त्रिखिताकृतिः ॥ मायिका वर्णं मेकैकं तन्नामा क
 र्थं यद्वये ॥ इमामित्याभिसंजप्य पुष्पमेकैकमर्पयेत् ॥ धूपदीपनैवेद्यानि कृत्वा होमं समाचरेत्
 चरणैकज्य चरणैकैराज्यसंलिप्तैराकर्षमनुनाशतं ॥ कृष्णकर्मकाशसूत्रस्य कुमारीनिर्मितस्य तु
 गुरो देहमिदं तं कुर्यादष्टाविंशतितनुभिः ॥ आकर्षमनुनादद्याद्गुन्धिनंद्या तं शतं ॥ तदुल क
 र्णकर्मकाशसूत्रस्य कुमारी

१५
 १६४

५० मा कर्षयामिदं मुखादनमधोच्यते ॥ भुज्याग्रे चतुर्दशैकैकमायो कुकुतासनः ॥ यमाशावदनो मुक्तकचो नि
 धते शिष्टे मायातिस्त्री नरोपिवा ॥ त्रिरात्राद्गुममध्यस्थो न्यदेशेन वरावितः ॥ गुन्धिसंयुतयामौ ॥ अथारुद्रा
 मंत्रमिमं जपेत् ॥ सहस्रद्वयस्वरया तं शर्वर्यो देवतां स्मरन् ॥ ७७ ॥ तारो भूधर भृग्वर्कसम्बती क्रियया
 त्वित ॥ प्रत्येकं दीपिका चंद्रयुक्ता वीजचतुष्टयं ॥ कालरात्री महाधां क्षिपदाने मुक्तं मुञ्चेत् ॥ आभूच्छाठ
 ययुग्मे तु द्विस्त्रिभिश्चिप्रिया ॥ प्रासादबीजकामाक्षि भृगयन्तो मनु रिरितः ॥ अष्टात्रिंशद्वर्णसंयुक्तः शिष्ट
 मुञ्चाठकोरिवोः ॥ ८० ॥ जपान्तेन दृशांसेन सख्ये भुङ्क्षुयान्ति शिततः सख्यपि रयाकै स्ते तैलोदकसं
 युतैः ॥ बलिं प्रदद्यात्तेनैव मनुना विक्षिप्वा भुवि ॥ एवं कृते सप्त रात्रं देशादूरं व्रजे दरिः ॥ ८२ ॥ ययोर्विद्वेशमः
 त्विद्वेत्तं योजन्मतरुद्वं ॥ फलकद्वितयं कृत्वा तत्राकारस्तयोलिखेत् ॥ ८३ ॥ विद्यायुक्तेन बाले पि दुग्धा
 तेनाभिधापुतं ॥ तस्य द्वा प्रजपेन्मंत्रं सहस्रमधियामिति ॥ ८४ ॥ विद्यत्यावकमन्विद्युगुणलोखमनु
 हंसयुक् ॥ निडाग्निमनुविंदुस्थामवान्तेति दण्डा ॥ रिरयन्ते मुक्तममुक्तं शिष्टं विद्वेषय ॥ रोधयद्वितयं

लो
 वरा
 शतः ॥

पञ्चाङ्गञ्जयदितयं रमा ॥ मायाराजी चतुर्थ्यन्ता प्रणवः क्वचचयं ॥ पञ्चाङ्गदक्षरो मंत्रस्तारादिदेवकारक ॥ ८३ ॥ जपा
 नो फलकद्वन्द्वं धारज्जापरस्परं ॥ खरसैरिव गंधर्व पुच्छरो मसमुत्थया ॥ ८४ ॥ वाक्मीकरन्ध्रे निखने तत्पुनस्तावज्जपेत्त
 तः ॥ सज्ञाहा जायते वैरं तयोः प्रीतिमनोरपि ॥ मारणं तु प्रकुर्वीत ब्राह्मणो तरविद्विषि ॥ तच्छ्रुत्वा धर्मं जपेन्मूलं मंत्र
 मष्टोत्तरं शतं ॥ कृष्णं गारचतुर्दशयोगोपुराद्वा चतुर्व्यथात् ॥ इमं शान्तादासमानो यमृदं तत्र विनिक्षिपेत् ॥ ८५ ॥
 विड्कानि ह्यार्यं ककुसुमान्यपि मेचयित् ॥ तन्मृदापुत्रलीं कृत्वा घ्राणशाने निर्जना लेये ॥ ८६ ॥ उपविश्य मुक्तः
 शिखो नीलवस्त्रा हनो निक्षि ॥ तद्वक्षसि रिवोर्ता मलिखित्वा स्थापयेत्सुतः ॥ इमं शान्तादासमानो यमृदं तत्र विनिक्षिपेत् ॥ ८७ ॥
 चयेत् ॥ स्नापयेत्पुत्रलीं तां तु खराश्वमहिषा सृजा ॥ रक्तचंदनधूपं ककुसुमान्यर्पयेत्ततः ॥ मारणाख्येन मन्त्रनाकु
 र्यादुमेच पूजयेत् ॥ ८८ ॥ दीर्घं यथागिरा श्रीशयुक्ता तन्दी मतीश्वरि ॥ किं कृते नैर्मुकेशि घुं मारणाद्वितपेभ्यः ॥
 त्रयोविंशत्यक्षरा योऽङ्गवाद्यो मारणो मनुः ॥ ८९ ॥ अनेन मन्त्रनां पूजां कृत्वा होमं समाचरेत् ॥ ९० ॥ उपविश्य भक्तो नमः
 प्रणीजेः सुमिश्रिते ॥ इमं शान्तादासमानो यमृदं तत्र विनिक्षिपेत् ॥ ९१ ॥ तद्वक्षोपदेहे नमो श्रीपूर्णाहुतिमथाचरेत् ॥ सर्वं क

१६

१६५

ते त्रिसप्तहादिपुः स्यात्सूर्यजातिधिः ॥ ९२ ॥ कर्मस्वेवं विधेयं दोभैरवायवलिंदिशेत् ॥ माया
 न्नपलमद्यो धैरेवं सिद्धिर्भवेद्भुवो योजिविदती ह कर्मते नैव प्रयत्नतः ॥ आत्मा वनाय संसेव्यो
 नरसिंहो हरोपि वा ॥ १०१ ॥ अथो नवाक्षरं मंत्रं वक्ष्ये चरति प्रसंतये ॥ वाद्यायामद नो दीर्घा लः
 क्ष्मीस्तन्दी भुतीं दुयुक् ॥ १०२ ॥ जये स ह जले कर्मद्वयं मिश्रि शस्युतं ॥ नवाक्षरोऽस्य मृगयो ब्रह्मविष्णुम
 हेश्वराः ॥ १०३ ॥ छंदोऽस्युक्तानि मुनिभिर्गाय श्रुतिगनुष्टभः ॥ १०४ ॥ देव्यः प्रोक्ता महापूर्वाकाः
 लीलक्ष्मी सरस्वती ॥ १०५ ॥ छंदाश्चाकंभरी भीमाः शक्तयोऽस्य मनोः स्मृताः ॥ स्यादुक्तदन्ति का
 दुर्गा भामर्यो बीजसंचया ॥ १०६ ॥ अग्निवायुभगास्तत्वं फलं वेदत्रयोद्वयं ॥ भक्ताभीष्टं प्रसिद्ध

र्थं विनियोग उदाहृतं ॥ १०७ ॥ ऋषिर्द्धो देवतानि काम्यहस्तुषु विन्यसेत् ॥ शक्तिवीजानि
 स्तनयोस्तत्त्वानि हृदयेषु नः ॥ १०८ ॥ ततस्तस्मादशान्यासात् कुर्वीतेष्टफलप्रदानम् ॥ प्रथमो
 मातृकान्यासः कार्यः पूर्वोक्तमार्गतः ॥ कृतेन तेन देवस्य स्वरूपेणातिमानवः ॥ १०९ ॥ अथ ११
 द्वितीयं कुर्वीत न्यासं सारस्वताभिधं ॥ बीजत्रयं तु संघायं तारादिहृदयान्तिकं ॥ तस्मादङ्गुलिकं न्यसे
 त्कनिष्ठाया सुपंचसु ॥ ११० ॥ करयोर्मध्यतः पृष्ठे सरणिबंधे च कूर्परे ॥ हृदयादिषु ऽङ्केषु विन्यसे १६६
 ज्ञाति संयुतं ॥ १११ ॥ अस्मिन् सारस्वते न्यासे कृते जायं विनश्यति ॥ ११२ ॥ ततस्तृतीयं कुर्वीत न्यासं मा
 तृगणान्वितं ॥ साया बीजादिका ब्राह्मी पूर्वतः पातुमांसदा ॥ मोहभ्रंशे तथा मेघ्यां कोमादिदक्षिणे वतु ॥

वैष्णवी पातु काष्ठायां वाराहो पश्चिमे वतु ॥ इन्द्राणी पावने कोरो चासुरा ज्योतिरे वतु ॥ ११४ ॥ ऐशाने तु महा लः
 क्ष्मी रूद्रं व्योमेश्वरी तथा ॥ सप्तर्षी पेश्वरी भूमौ लक्ष्म्या नो गेश्वरी तले ॥ ११५ ॥ तृतीये स्मिन् कृते न्यासे त्रैलो
 क्यविजयी भवेत् ॥ ११६ ॥ न्यासं चतुर्थं कुर्वीत नन्दजादि समन्वितं ॥ नन्दजा पातु पूर्वाङ्गे कमलां कुशम
 रिता ॥ खड्गपात्रकरा पातु दक्षिणे रक्तदन्तिका ॥ पृष्ठे शंके भरी पातु पुष्पपल्लवसंयुता ॥ वज्रवीरा करा
 दुर्गा वामे पातु सौदेवमा ॥ शिरपात्रकरा भीमामस्तकाश्चरणावधि ॥ पादादि सस्तकाया वद्गमशे चित्रका
 न्तिमृत् ॥ १२० ॥ इयं न्यासंतरः कुर्वन् अरामं न्युपेयते ॥ १२१ ॥ अथ कुर्वीत ब्रह्माद्यं न्यासं पंचममुत्तमं ॥ पादा
 दिनाभिपर्यन्तं ब्रह्मा पातु सनातनं ॥ नाभे विश्वदुर्गं पातु नित्यं जनार्दनः ॥ विश्वेष्टं ब्रह्मरक्ष्मिणा

तुरुद्रत्रिलोचनः ॥ हंसपातुपदद्वंद्वेन ते यः पदद्वये ॥ चक्षुषी ह्यथ भः पातु सर्वाङ्गानि गजाननः
 परावैरो देहभागो पात्वानन्दमयो हरिः ॥ १२५ ॥ कृतं स्मिं पंचमेन्यासे सर्वाङ्गानि कामानवाप्नुयात् ॥ १२६ ॥
 षष्ठ्या संप्रकुर्वीत महालक्ष्म्यादिसंयुतं ॥ सर्वं पातु महालक्ष्मीरष्ट^{ष्ट} दशभुजान्विता ॥ ऊर्द्धं सरस्वतीना
 तु भुजैरष्टाभिस्तुर्जिता ॥ अधः पातु महाकाली दशबाहुसमं चिता ॥ सिंहो हस्तद्वयं पातु परहं सोक्षियु
 ग्मकं ॥ महीषादिव्यमार्हो यमः पातु पदद्वये ॥ मोहशचरिणः कायुक्त्वा सर्वाङ्गानि ममावतु ॥ अष्टे स्मिं १२७
 विहितेन्यासे संप्रकृतिं प्राप्नुयात्तरः ॥ १३० ॥ मूलाक्षरन्यासरूपं न्यासे कुर्वीत सप्तमं ॥ ब्रह्मरन्ध्रे नेत्रयुगे भु
 र्गोनासिकयोमुखे ॥ पायोर्मूलमनोर्वर्णांस्तारद्यान्तमस्यान्वितात् ॥ १३१ ॥ विन्यसे सप्तमेन्यासे क

तेरोगक्षयो भवेत् ॥ १३२ ॥ पायुनो ब्रह्मरन्ध्रान्तं पुनस्तानेव विन्यसेत् ॥ कृते स्मिं तृतेन्यासे दुःखस्य
 र्वविनाशयति ॥ १३३ ॥ कुर्वीत नवमं न्यासे मंत्रव्याप्तिस्वरूपकं ॥ मस्तकाक्षरं यावच्छरणं नमस्तका
 वधि ॥ पुरोदक्षपृष्ठदेशे वामभागेऽष्टो न्यसेत् ॥ १३४ ॥ मूलमंत्रं कृतो न्यासो नवमो देवत्वाप्तकृत्
 ॥ १३५ ॥ ततः कुर्वीत दशमं अष्टाङ्गं न्यासमुत्तमं ॥ मूलमंत्रं जातियुक्तं हृदयादिभ्युविन्यसेत् ॥ कृते स्मिं
 न्यदशमेन्यासे त्रैलोक्यवशं भवेत् ॥ १३६ ॥ दशन्यासोक्तफलदं कुर्यादेकादशततः ॥ स्वदितीशू
 लितीत्यादिपठित्वा श्लोकपंचकं ॥ आद्यं कृत्वा नखीवीजं ध्यात्वा सर्वाङ्गकेन्यसेत् ॥ श्रूतेन पाहि नो
 देवीत्यादिश्लोकचतुष्टयं ॥ पठित्वा सूर्यसहस्राद्वितीयं सर्वतो न्यसेत् ॥ सर्वस्वरूपे सर्वेशो इत्यादि

श्लोकपंचके ॥ पीठत्वास्फाटिकाभासेतृतीयंतुंन्यसेत् ॥ १४० ॥ ततः अङ्कं कुर्वीत विभक्तैः मूलव
 र्णकेः ॥ मूलेनैकेन चैकेन चतुर्भिर्युग्मेकेन च ॥ समस्तेन च मंत्रेण कुर्यादङ्कानि अङ्कसुधीः ॥ १४१ ॥
 शिखायां ते च योः श्रुत्यार्जसोर्वक्त्रे गुदे न्यसेत् ॥ मंचवर्णा समस्तेन व्यापकं त्वष्टशब्देन ॥ १४२ ॥
 खड्गचक्रगदेषु चापपरिधाभूलं भुभुरङ्गि शिरः शिखं सदर्धतिं करौ स्त्रिनयनां सर्वौ कभूयात् ॥ १४३ ॥
 तां याहंतुं मधुकेटभोजलजभूस्तुष्टावसुप्ते हरेः नीलाश्मश्रुतिमास्यपाददशकांसेवे महा
 कालिका ॥ १४३ ॥ अक्षस्रक् परशूगदेषु कुलिशं पद्मं धनुः कुर्यात् ॥ दण्डं शक्तिमसि च चर्म
 जलजं घंटां सुराभाजने ॥ भूलं पाशसुदर्शने च दधतीं हस्तेः प्रवालप्रभां सेवे सेरिभमर्दिनी

मिह महालक्ष्मीं सुरेजोभवां ॥ १४४ ॥ चराणभूलनिशंखमुसले चक्रं धनुः सायकं हस्ताञ्जैर्दधतीं घ
 नप्रविलसच्छातोभुतुल्यप्रभां गोरोदेहसमुद्भवां त्रिजगतां माधारभूतां महा पूर्वामंत्रसरस्वतीमनु
 भजे भुंभादिदेव्यार्दिनीं ॥ १४५ ॥ सर्वं व्यात्वा चतुर्लक्षं जपेच्चैतद्दशोक्तं ॥ पायसान्नेन जुहुयात् पूजिते
 हेमरेतसि ॥ १४६ ॥ जयादिशक्तिभिर्युक्ते पीठे देवीयजेततः ॥ तत्त्वपत्रावृतस्य अङ्गोष्ठादलान्विते ॥
 त्रिकोणमध्ये संपूज्य व्यात्वा तामूलमंत्रतः ॥ पूर्वकोरो विधातारं सरस्वत्या सहार्चयेत् ॥ श्रिया च नेत्र
 ते विष्णुं वायवे त्रिमया शिवं ॥ उदग्दक्षिणतः सिंहं महीशं चक्रमाद्यजेत् ॥ अशुकोरो सुपूर्वादि नन्दजा
 रक्तदन्तिकां ॥ शार्ङ्गं भरतथा दुर्गाभीमां च भ्रामरीं यजेत् ॥ १५० ॥ सर्विन्दुनामाघरणं घातारं घाश्वनमो

चिताः॥नन्दजायायजेच्छक्तिर्वक्ष्यमाणायदीदृशी॥१५१॥अष्टपञ्चमुखव्याणीपूज्यामोहेश्वरीपरा-
 कोमारवेधनवीचाथवारहीनारसिंह्यादि॥१५२॥पञ्चदेन्द्रीचचामुराजतथातत्त्वदलेखीमाः॥विष्णु
 मायाचेतनाचबुद्धिर्निद्राक्षुधाततः॥१५३॥छायाशक्तिःपरानृद्धाक्षांतिर्जातिश्वलज्जया॥शान्तिः
 श्रद्धाकीर्तिलक्ष्म्योधृतिर्हन्तिःश्रुतिःस्मृतिः॥तुष्टिःपुष्टिर्दयामाताभ्रान्तिस्तनइति क्रमात्॥१५४॥
 वहिर्भूगृहकोरोषुगरोडाःक्षेत्रपालकः॥बहुकश्चापियोगिन्यःपूज्याइन्द्रादिकानपि॥१५५॥
 सर्वसिद्धेसनौमन्त्रीभवेत्सोभाग्यभाजने॥१५६॥मार्कण्डेयपुराणेकंनित्यं चरुडिस्तवपठेत्॥
 पुतीतंमूलमंत्रेणजपन्नाप्नोतिवाञ्छितं॥१५७॥आश्विनस्यसितेपक्षेआरभ्यजित्तिथिंसुधीः

20

१६५

20

अष्टम्यन्तेजपेत्तलक्ष्मंदशोशोममाचरेत्॥१५८॥प्रत्यहंपूजयेद्देवीपठेत्सप्तसतीमपि॥विप्राना
 र्गध्यमन्त्रीस्वमिष्टार्थंलभतेचिरात्॥१५९॥सप्तसत्याश्वरिचेतुप्रथमेपद्मभूर्मुनिः॥छन्दोगा
 यत्रमुद्दिष्टं सहाकालीतुदेवता॥वागीजं पावकस्तत्त्वधर्मार्थे विनियोजनं॥१६०॥मध्यमेतुचरि
 चेतुमुनिविष्णुसूदाहृतः॥उद्दिष्टं कृच्छ्रं देवतावीजमदिजा॥वायुतत्त्ववनप्रोष्ठे विनि
 योगउदाहृतं॥१६१॥सर्वसंस्मृत्यत्रमृष्यादिर्ध्यात्वापूर्वोक्तमार्गतः॥१६२॥उत्तरस्यचरित्रस्यमृषिः
 शंकरइरितः॥त्रिषुपुण्ड्रदेवतास्यप्रोक्तामहाप्रस्यती॥कामोवीजरतिस्तत्त्वकामाष्टौ विनियोजनं
 सर्वसंस्मृत्यत्रमृष्यादिर्ध्यात्वापूर्वोक्तमार्गतः॥१६३॥सार्धंस्मृतिपठेच्चरुडिस्तवस्यष्टपदाक्षरम्॥

समापन्नो तु महा ~~लक्ष्मीं व्यात्वा कृत्वा~~ उक्तं ॥ १६४ ॥ जपेदक्ष शतं मूलदेवताये निवेदयेत्
 सर्वयः कुरुते सोऽत्र नावसीदति जातु चित् ॥ १६५ ॥ चरिः कां प्रभजन्मर्त्ये विनैर्धान्ये यशश्चेये ॥ पुत्रे पो
 त्रे रुचारे ज्ये युक्ते जीवे द्वहूः समाः ॥ १६६ ॥ शतचरिः विधानं तु प्रवक्ष्ये प्रीते च नृणां ॥ १६७ ॥ नृपो पदवसा
 पत्ने दुर्भिक्षे भूमिकम्पने ॥ अतिवृष्टावना ह्येषो परचक्रभये क्षये ॥ सर्वविघ्ना विनश्यन्ति शतचरिः विभो
 कृते ॥ रोगाणां वैरिणां नाशोऽपि न पुत्रसमृद्धयः ॥ १६८ ॥ शंकरस्य भवान्यावा प्रासाद निकटे शुभे ॥ मराऽ
 पं द्वारवेद्याय कुर्यात्सध्वजतोरणं ॥ तत्र कुरां प्रकुर्वीत प्रतीच्या मध्यतोऽपि वा ॥ १७१ ॥ स्नात्वा नित्य
 कृतिं कृत्वा ह्यगुया दशवाडवान् ॥ जितेन्द्रिया न सदा चारु कुलीना न सत्यवादिनः ॥ व्युत्पन्नांश्चरिः का

२१

११०

२१

पाठरत्नां लज्जा दयावतः ॥ १७१ ॥ सधुप कं विधानेन वस्त्रस्वर्णादिदानतः ॥ जपार्थमासनं मालोदघा
 ते भ्योऽपि भोजनं ॥ ते ह्यसिध्या न सश्रन्तो मंत्रार्थं गतमानसाः ॥ भूमौ स्यानाः प्रत्येकं जपेयुश्चरिः कास्त
 वं ॥ मार्करोऽय पुराणोक्तं दशकृत्वः सचेतसः ॥ नवार्णं चरिः कामं च जपेयुश्चायुतं पृथक् ॥ १७४ ॥
 यजमानः पूजयेच्च कन्यानां दशभुभं ॥ द्विवर्षाद्या दशवात्तां कुमारिपरिपूजयेत् ॥ नाविकारिणि न
 ह्यनाकुं कुष्ठिनी च वरणादिना ॥ अर्न्वां कारां केकरं च कुरु पांरो मयुक्तं ॥ दासीं जातारोगयुक्तां
 दुष्टां कन्यां न पूजयेत् ॥ १७७ ॥ विप्रो सर्वेषु स्य सिद्धौ यशसे क्षत्रियो दुर्गा ॥ वैश्यजोऽपि न लाभाय पुः
 शोऽप्येभूदजाययेत् ॥ १७८ ॥ द्विवर्षासा कुमार्युक्ता त्रिमूर्तिर्होय न त्रिका ॥ चतुरव्यातुकल्याणी पंचवर्षा

तुरोहिणी ॥ षड्वाकालिकाप्रोक्ता चरित्कास ज्ञायनी ॥ अष्टवर्षाशा भवोस्यादुर्गाचनवहायिनी ॥ सुभद्रादश
 वर्षीकानां मंत्रैः परिपूजयेत् ॥ सकाव्यायाः प्रीत्यभावा रूडाव्यातुविवर्जिता ॥ १८१ ॥ तास्यामावाहने मंत्रः प्रोच्य
 तेशं करोदितः ॥ मंत्राक्षरमयीं लक्ष्मीं मातृगोस्त्वधरिणीं ॥ नवदुर्गात्मिकां साक्षात्कन्यामावाहयाम्यहं ॥ कुमा
 रिकादिकन्यानां पूजामंत्रान्बुवेधुना ॥ १८३ ॥ जगत्पूज्ये जगद्वैद्ये सर्वशक्तिस्वरूपिणि ॥ पूजां गृहाराकोमा
 रिजगन्मातर्नमोस्तुते ॥ १८४ ॥ त्रिपुरं त्रिपुराधारं त्रिबर्गजानरूपिणीं ॥ त्रैलोक्यवर्दितां देवीं त्रिमूर्तिपूज
 याम्यहं ॥ १८५ ॥ कलात्मिकां कलातीतां कारुण्यहृदयाशिवां ॥ कल्याणजननीं देवीं कल्याणीं पूजयाम्यहं ॥
 अणिमादिगुणाधारमकारशाक्षरात्मिकां ॥ अनन्तशक्तिकां लक्ष्मीं रोहिणीं पूजयाम्यहं ॥ १८७ ॥ कामाद्या

र्शुभांकांतां कालचक्रस्वरूपिणीं ॥ कामदां करुणोदारां कालिकां पूजयाम्यहं ॥ १८८ ॥ चण्डवीरं चण्डमा
 यां चण्डमुराप्रभं जनीं ॥ पूजयामि महोदेवीं चरित्कां चण्डविक्रमां ॥ १८९ ॥ सदानन्दकरीशान्तां सर्वदेव
 नमस्कृतां ॥ सर्वभूतात्मिकां देवीं शांभवीं पूजयाम्यहं ॥ १९० ॥ दुर्गे मे दुष्टेरे कार्ये भवार्णवविनाशिनीं ॥
 पूजयामि सदा भक्त्या दुर्गां दुर्गतिनाशिनीं ॥ १९१ ॥ सुन्दरीं स्वर्णवर्णां सुखसौभाग्यदायिनीं ॥ सुभ
 द्रजननीं देवीं सुभद्रां पूजयाम्यहं ॥ १९२ ॥ सभिर्मंत्रैः पुराणोक्तेः स्नातां कन्यां समर्चयेत् ॥ गंधैः पुष्पैर्भक्ष्य
 भोज्यैर्वस्त्रैर्गन्धैर्गौरपि ॥ वेश्यां विरचिते रम्ये सर्वतो भद्रमराडले ॥ घटं संस्थाप्य विधिवत्तत्रावा
 ह्यार्चयेच्छुभां ॥ १९४ ॥ तदग्रे कन्यकाश्वापि पूजयेद्गुह्यगान्तीय ॥ उपचारे स्तुतिविधेः पूर्वीकाव

रुगाभ्यापि ॥१६५॥ सर्वचतुर्दिनं कृत्वा पंचहोमेमां चरेत् ॥ पायसान्नेस्त्रिमव्यक्तेर्दीक्षारंभाफलान्वि
 तैः ॥ मातुलिकैरिक्षुरवरोऽनारिकैलेः पुरेस्तिलैः ॥ जातिफलैताम्रफलैरन्यैर्मधुवैरंस्तुभिः ॥ सप्त
 शत्यादशावृत्या प्रतिश्लोकं हुतं चरेत् ॥ अयुतं च नववर्गिनस्थापिते ज्योविधानतः ॥ कृत्वा वरुणदेवा
 नां होमं तन्नाम मेयतः ॥ कृत्वा पूर्णहुतिं सम्यग्देवीसगिनिं विसृज्य च ॥ अभिषिञ्चेच्च यद्वारं विप्रो
 धः कलशोदकेः ॥ निष्कं सुवर्णमथवा प्रत्येकं दक्षिणोदिशत् ॥ भोजयेच्च शतं विप्रान्भक्ष्य
 भोज्यैः पृथग्विधैः ॥ तेभ्योऽपि दक्षिणोदत्वा गृह्णीयादाशिषस्ततः ॥ २०१ ॥ सर्वकृते जगद्वश्य
 सर्वे नश्यन्त्युपद्रवाः ॥ राज्ये धनं यशः पुत्रानि वृमन्यलभेत्तुल्यः ॥ २०२ ॥ इति शतचरणि ॥ ॥

सप्तदशगुणं कृत्वा चरणिं सारुस्यजं विधिं ॥ विद्यावतः सदाचारान्ब्राह्मणान्हरणुयाच्छतं ॥ प्रत्ये
 कं चरणिं कायाठान् विदध्युत्तदशामितान् ॥ अयुतं प्रजपेयुस्त प्रत्येकं नववर्गकं ॥ पूर्वोक्ताः कन्यकाः
 पूज्याः पूर्वमंत्रैः शतं शुभाः ॥ सर्वदशाहसं पाद्यं होमं कुर्युः प्रयत्नतः ॥ २०५ ॥ सप्तसत्याशतावृत्या प्र
 तिश्लोकं विधानतः ॥ लक्षसंख्या नववर्गं न पूर्वोक्तेर्देव्यसंचयेः ॥ २०६ ॥ होतृभ्यो दक्षिणोदत्वा पूर्वोक्तान्
 भोजयेद्द्विजां स्वरुस्यसमिमतान् सार्धं देव्यारधनतत्परान् ॥ २०७ ॥ इति सप्तचरणि ॥ ॥
 सर्वसप्तसंख्याकैः कृते चरणिं विधीनृणां ॥ सिद्धयभ्यर्पितं सर्वं दुःखोद्यंश्च वित्तश्रयति ॥ २०८ ॥
 मांदुर्भिक्षरोगाद्या नश्यन्ति व्यसने च यः ॥ नेमं विधिं वदेदुष्टं खले चोरे गुरुदुहि ॥ सर्वो जितेन्द्रि
 श

येदात्तेवदेद्विधिमिमवरं॥सर्वसाचरिउकातुष्टावक्तृञ्छेत्तुंश्वरक्षति॥२१०॥ ॥इतिश्रीमन्महोदधिर
कृतेसंज्ञमहोदधौकाजरात्रीचरिउकासंज्ञकथनेनामाष्टादशस्तरङ्गः॥१८॥ ॥चरणायुधसंज्ञस्य
विधानमभिधीयते॥संज्ञायद्विधिराकृत्वासाधयेत्स्वमनेरथान्॥१॥तिक्ष्णादीशेन्दुसंयुक्ता-सञ्ज्ञा
जामयुतोविधिः॥विज्ञायकीसूक्ष्मयुग्वरात्रयमेतत्पुनःपठेत्॥२॥उत्कारिदीर्घसंयुक्तामाया २४
बीजंततोवदेत्॥द्विरभ्यस्तंततोवरात्रयपूर्वोदितंततः॥३॥कर्मःसर्वकर्मोवोदीर्घासं
ज्ञायसमुद्धारितः॥पाशाद्यकुशबीजान्नाऽष्टादशाक्षरसंयुतः॥४॥महारुद्रोमुनिश्चा ११३
स्यहृन्दोतिजगतीरितः॥मायाबीजेशृणिःशक्तिर्देवताचरणायुधः॥५॥विदराभाक्षि